

وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان

د کډوالو او راستنېدونکو چارو وزارت

ریاست اطلاعات و ارتباط عامه

آمریت ارتباط عامه

بولتن خبری

News Bulletin

۱۷ قوس_ سال ۱۳۹۹

فهرست مطالب

عناوین

صفحه

- یونان: زندگی دشوار مهاجران در کمپ لیسبوس در آستانه زمستان (دویچویله)----- ۴
- پولیس ایتالیا ۱۹ تن از اعضای یک باند قاچاق انسان را بازداشت کرد----- ۱۱
- از بامیان تا اوپسالا؛ مبارزه آزاد برای همپذیری و ادغام اجتماعی----- ۱۴
- تقلا برای آینده روشن؛ زنان بی جاشده در قندهار آموزش های حرفه ای فرا می گیرند----- ۱۷
- جایزه نانسن پناهندگان به مرپی ورزش افغانستانی در ایران تعلق گرفت----- ۲۰

س

متن کامل اخبار

یونان: زندگی دشوار مهاجران در کمپ لیسبوس در آستانه زمستان (ویدیو پوښه)

بعد از آتش سوزی ویرانگر کمپ موريا در جزیره لیسبوس در ماه سپتمبر، هزاران مهاجر در شرایط ناگواری در کمپ جدید و موقتی نزدیک کاراته جابجا شدند. با فرا رسیدن زمستان، ساکنان این کمپ حال با شرایط بسیار بدتری روبرو هستند.

حدود ۷۳۰۰ مهاجر در کمپ جدید لیسبوس در شرایط دشواری زندگی می کنند DR.

در ماه اکتوبر، بارانهای شدید خیمه‌های کمپ جدید را غرق آب و بخشی از کمپ را تخریب کرد. حال در نبود برق، سیستم حرارتی و آب گرم، بادهای شدید و سرد زمستانی حدود ۷۳۰۰ مهاجر ساکن در خیمه‌ها را تهدید می کند. به گفته کمیساریای سازمان ملل متحد، ۱۲۱۰ خانواده همراه با کودکان شان بخشی از ساکنان کمپ را تشکیل می دهند.

محمد، یک مهاجر فلسطینی از نوار غزه، که ۲۷ ساله است، می گوید: « باد چنان شدید است که شبها خواب مان نمی برد. من و خانواده ام هنگام وزش باد، خیمه را محکم می گیریم تا باد نبرد. چند روز پیش، باد خیمه ما را به دریا انداخت.»

غلام عطایی، یک مهاجر ۲۷ ساله افغان با همسر و دو دختر ۸ و ۱ ساله اش در قسمتی از کمپ زندگی می کند که از دریا حدود ۲۰ متر فاصله دارد. او می گوید: « ما تا یک هفته پیش روی یک تریال و بدون

توشک، روی زمین می خوابیدیم. با یک کمپل هوا شبانه خیلی سرد است، مخصوصاً برای اطفال. خوشبختانه حالا برای ما پلتهای چوبی آوردهاند و ما کمی از شر گل و نم زیر تریالها راحت شدهایم.»

در همین باره: اکسفام: کمپ جدید در لیسبوس از موریا بدتر است

کمپ گل آلود

در هفتههای اخیر باران نباریده است اما مهاجران با نگرانی به بارانهای آینده می اندیشند. کمپ جدید که در یک میدان نظامی قدیمی ایجاد شده سیستم کانالیزاسیون و تخلیه آب ندارد و به محض باریدن باران، در مدت کوتاهی به یک میدان گل آلود بدل می شود.

کمیساریای سازمان ملل متحد به مهاجر نیوز گفت برای حل مشکل آبیگری زمین، حدود ۲۰۰۰ متر مربع جغله در کمپ ریخته شده و خیمهها نیز با پلتهای چوبی فرش شده است. اما هیچیک از این اقدامات نیاز مهاجران به برق را حل نمی کند. غلام که با خانواده اش و یک خانواده چهار نفری دیگر، یک خیمه را نصف کرده اند، می گوید: « ما فعلاً فقط دو ساکت برق داریم: یکی برای چراغ خیمه و یکی دیگر هم برای شارژر تیلیفون.»

در این وضعیت، تعدادی خطر را قبول و در داخل خیمههای شان آتش روشن می کنند. یک داکتر کمپ، با حفظ هویتش به خبرگزاری فرانسه گفته است: «برخی از مهاجران برای مشکلات تنفسی به ما مراجعه می کنند.»

نبود تجهیزات بهداشتی

این تنها نیست. مهاجران در کمپ، در دسترسی به بهداشت نیز با دشواری روبرو هستند. کابینهای دوش نه تنها از خیمهها دور و تعداد شان اندک است بلکه آب گرم هم ندارند. غلام و خانواده اش ترجیح می دهند در یک دیگدان در بیرون از خیمه آب گرم کنند و بعد از دوشبه به سرعت به خیمه برگردند و خود را خشک کنند تا سرما نخورند.

برای حفاظت مهاجران از گل و رطوبت، داخل خیمه‌های مهاجران با پللیت‌های چوبی فرش شده‌اند DR .

مارتین، یک مهاجر جوان کامرونی نیز از رفتن به کابین‌های تشناب‌های عمومی پرهیز می‌کند: «من در فضای آزاد دوش می‌گیرم و برای رفع حاجت نیز پشت درختان می‌روم. تشناب‌هایی که همگی از آن استفاده می‌کنند خیلی کثیف است.» او در ادامه می‌گوید: «برخی وقت‌ها چندین روز دوش نمی‌گیریم.»

زندگی با ریتم ملال آور بیکاری

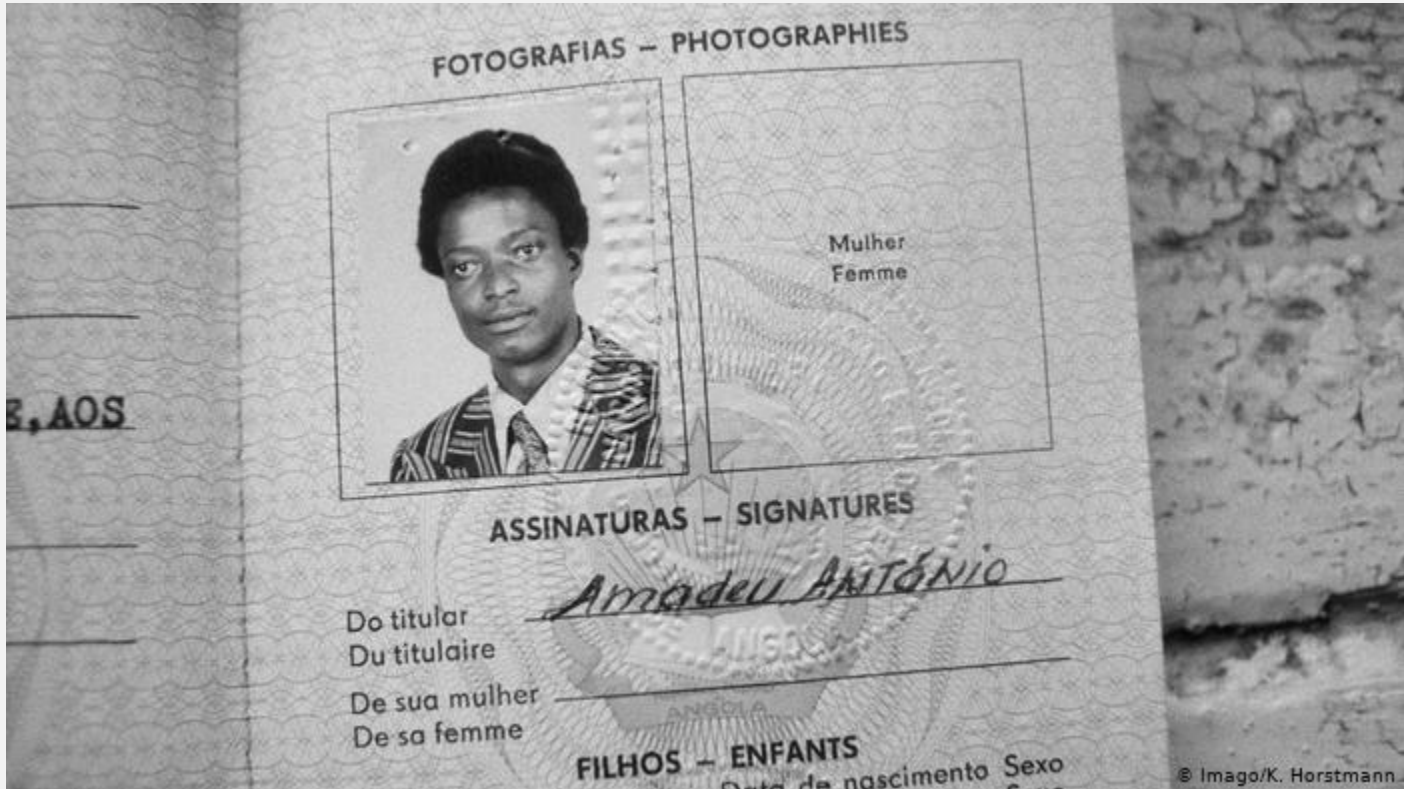
با این حال به نظر برخی از مهاجران، زندگی بدون فعالیت بدترین جنبه زندگی در کمپ را تشکیل می‌دهد. غلام می‌گوید وقتی کمپ تازه باز شده بود، چندین سرگرمی برای کودکان وجود داشت اما به دلیل قرنطین کمپ، حالا همه چیز متوقف شده است.

تعدادی از مهاجران در کورس‌های آموزشی سرهم بندی شده در خیمه‌ها شرکت می‌کنند اما اکثریت آنان در طول روز هیچگونه فعالیتی ندارند.

ابوفاضل، یک مهاجر مصری، از این که فرزندانش از آموزش محروم هستند رنج می‌برد. او می‌گوید: «این یک کابوس هولناک برای من است که فرزندانش روزها و ماه‌ها را بدون هیچ کاری می‌گذرانند. به نظر می‌رسد که آینده به همین سادگی از دست می‌رود.»

نژادپرستی در آلمان: «سگ‌ها علیه پناهجویان تحریک می‌گردند»

۳۰ سال پیش امادئو انتونیو در آلمان مورد یک حمله گروهی نژادگرایانه قرار گرفته و از اثر لت کوب جان باخت. روبرت لودکه، سخنگوی مطبوعاتی بنیاد امادئو انتونیو می گوید که این نوع خشونت هنوز هم در آلمان وجود دارد.

دویچه وله: آقای لودکه، امادئو انتونیو یک جوان انگولایی بود که در ۶ دسمبر ۱۹۹۰، پس از آنکه از سوی ۵۰ عضو گروه موسوم به «کله پوستی ها» و نازی های شناخته شده مورد لت و کوب قرار گرفت، جان باخت. در آن زمان چه اتفاقی افتاد؟

روبرت لودکه: چنین باید تصور کرد که بیشتر از همه در شهر های کوچک در شرق آلمان گروه های تندرو راستگرا و نئونازی ها تقریباً همه روزه در جاده ها ها گشت و گذار می کردند. واقعاً باید از یک ترور روزمره نژادپرستانه سخن گفت. چنین وضعیتی در شهر ایبرسوالده در ایالت براندنبورگ، که فقط چند کیلومتر از برلین فاصله دارد، نیز حاکم بود. شبانگاه ۲۴ نوامبر حدود ۵۰ مرد از گروه های مختلف راستگرا به شمول نئونازی ها و «کله پوستی ها» در این شهر گردهم آمده بودند. آنها نخست در یک دیسکوتیک به جشن و شادمانی پرداختند و پس از آن تصمیم گرفتند در شهر گشت بزنند و سیاهپوستان را «شکار کنند.»

در شهر آنها با امادئو انتونیو و رفقاییش برخوردند، که همه شان کارگران مهمان از کشور انگولا بودند. گروه ۵۰ نفری به دنبال این سیاهپوستان در شهر دویدند. این یک شکار واقعی (شبهه شکار توسط یک حیوان

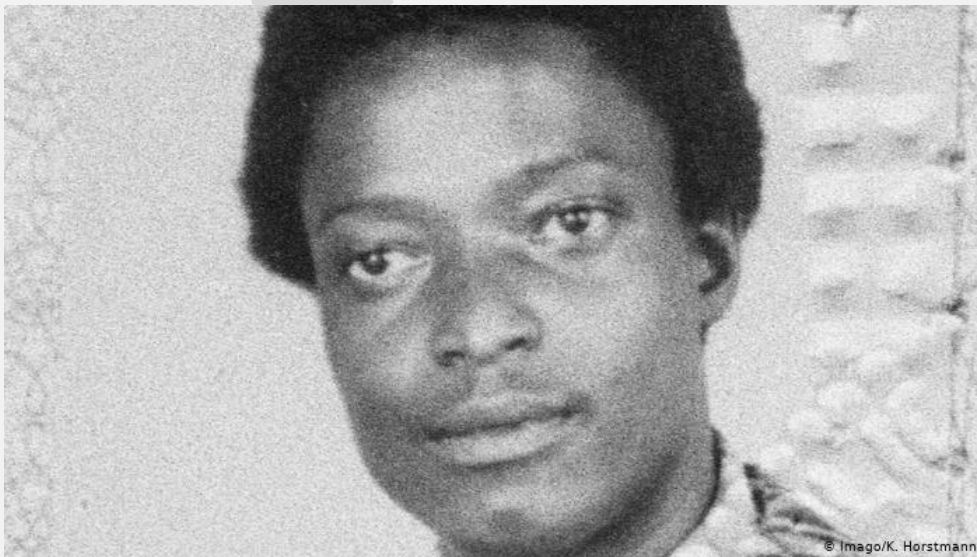
درنده) بود. این افراد بالاخره به کارگران انگولایی رسیده و آنها را مورد لت و کوب قرار دادند. چندین تن از این سیاهپوستان به شدت زخمی شده و اکثریت شان از این حمله جان به سلامت بردند، اما امادئو انتونیو نه. او تا حدی لت و کوب شد که از هوش رفته و دیگر هرگز از حالت کوما بیدار نشد. امادئو انتونیو به تاریخ ۶ دسمبر ۱۹۹۰ از اثر جراحاتش درگذشت.

دوچه وله: هرچند پس از آن مرتکبان به محکمه کشانده شدند، اما روند محاکمه بارها مورد انتقاد قرار گرفت. دلیل آن چه بود؟

روبرت لودکه: متأسفانه باید گفت که مرتکبان واقعاً به مجازات بسیار اندک، فقد چند سال زندان، محکوم شدند و آنها تا پایان حد تعیین شده در زندان نماندند.

این امر با «روح زمانه» ارتباط دارد، یعنی در آن زمان یک موج بزرگ خشونت نژادگرایانه بسیار ناچیز جلوه داده شد. این خشونت بی اهمیت جلوه داده شد و با این جملات توجیه گردید که: «اینها همه جوانانی اند که همه شان بیکار اند و پس از وحدت دوباره آلمان هیچ چشم اندازی برای آینده ندارند، آنها نا امید اند و خشم خود را باید در جایی دیگری تبارز دهند».

این حمله مرگبار نیز کم اهمیت جلوه داده شد، که گویا این یک خشونت جوانان بوده است. به همین دلیل مرتکبان با جریمه های اندکی مجازات نه، بلکه متأسفانه باید گفت که مکافات شدند. حتی یکی از عاملان اصلی قتل امادئو انتونیو، پس از چند سال در قتل دیگری با انگیزه راستگرایانه افراطی سهم داشت. پس دیده می شود که (این مجازات) تأثیر بازدارنده نداشت، بلکه دقیقاً برعکس سبب تشویق مرتکبان گردید.

امادئو انتونیو ۲۸ ساله از انگولا در ۲۵ نوامبر ۱۹۹۰ هدف حمله راستگرایان تندرو قرار گرفت دویچه وله: از این اولین قتل با انگیزه نژادگرایانه پس از وحدت دوباره آلمان حالا ۳۰ سال گذشته است. وضعیت امروزی را چگونه ارزیابی می کنید؟

روبرت لودکه: هنوز هم در خیابان های ما خشونت های شدید نژادپرستانه و راستگرایانه افراطی صورت می گیرد. تنها در همین سال روان (میلادی) بیشتر از ۱۰۰۰ حمله بالای پناهجویان و خانه های آنها ثبت شده اند، که طور اوسط روزانه سه حمله بوده است.

خشونت ها هنوز هم مثل همان زمان هدفمندانه اند. ما از مواردی حرف می زنیم که طور مثال مردم سگ های شان را علیه پناهجویان تحریک کرده اند و یا در روز روشن با بوتل به صورت پناهجو زده اند. این رویداد در سال ۲۰۲۰ مانند همان رویداد های ۱۹۹۰ اند.

تفاوت در اینست که تأثیر راستگرایان بر سیاست در سال های اخیر به وضاحت افزایش یافته و از همین رو بسیار خطرناک تر است. ما واقعاً می بینیم که «حزب بدیل برای آلمان (AfD)» و اینهمه راستگرایان نو در اطراف این حزب، از داخل به دموکراسی حمله می کنند.

امادئو انتونیو اولین قربانی خشونت با انگیزه نژادپرستانه در شرق آلمان پس از وحدت دوباره این کشور بود

دوچپه وله: در این میان بسیاری از مردم در آلمان گمان می کنند که امروزه وضعیت تغییر کرده است. با آنهم بخشی از جامعه می گوید که انسان های که متفاوت به نظر می رسند، در جامعه پذیرفته نمی شوند. از نظر شما، به عنوان کسی که همه روزه با این موضوع سر و کار دارید، آیا وضعیت بهتر شده است؟

روبرت لودکه: متأسفانه باید گفت که حتی ۳۰ سال پس از وحدت مجدد دو آلمان، هنوز هم مناطقی در این کشور وجود دارند که در آنها انسان های ظاهراً متعلق به اقلیت ها، خود را مصون احساس نمی کنند، به ویژه در مناطق روستایی در شرق آلمان. اما در نواحی غربی، مثلاً در شهر دورتموند و یا بخش های از برلین، نیز این وضعیت وجود دارد.

روبرت لودکه، سخنگوی مطبوعاتی بنیاد امادئو انتونیو

در ۳۰ سال، پس از وحدت مجدد آلمان، در این رابطه اهمال صورت گرفته و یک موفقیت برای مهار کردن این وضعیت بدست نیامده است. ناکامی دیگر اینست که جلو صحنه افراط گرایان دست راستی در آلمان به گونه چشمگیری گرفته نشده است. با آنهم باید گفت که طبعاً تفاوت های وجود دارد، زیرا در آن زمان برای هیچ کسی مهم نبود که یک فرد به دلیل رنگ پوست، ملیت و یا مذهبش کشته شود. این وضعیت به وضاحت تغییر کرده است. ما حالا یک جامعه مدنی گسترده داریم، ما سازمان های غیر دولتی داریم که واقعاً در برابر همجو موارد بسیار واضح مخالفت می کنند. این یک تفاوت بسیار بزرگ و البته یک تحول بسیار خوب است.

بنیاد امادئو انتونیو در سال ۱۹۸۸ تأسیس شد. این بنیاد از دموکراسی حمایت کرده و علیه افراطگرایی دست راستی، نژادپرستی و یهودستیزی فعالیت می کند.

پولیس ایتالیا ۱۹ تن از اعضای یک باند قاچاق انسان را بازداشت کرد

پولیس ایتالیا باندی را کشف کرده که مهاجران را از افغانستان، ایران، پاکستان و عراق به ایتالیا و بعد به شمال اروپا قاچاق می کرد. ۱۹ فرد مظنون در جریان عملیاتی بازداشت شده اند. افغان ها نیز شامل این بازداشت شدگان می باشند.

عکس آرشیف از بازداشت یک عضو مافیا در ایتالیا

مقام های ایتالیا روز شنبه از کشف یک "سازمان جنایی" و بازداشت اعضایش خبر داده اند که در قاچاق انسان ها، از جنوب آسیا و خاورمیانه به اروپا دست داشته اند.

تحقیقات بازرسان در شهرهای کاتانیا و سیسیلی باعث شد شبکه ای افشا شود که به وسیله کشتی های سرقت شده، پناهجویان را از ترکیه و یونان به ایتالیا قاچاق می کردند.

پولیس ایتالیا در خبرنامه ای گفته است: «برخی از مهاجران سپس به سوی شمال و مرز فرانسه سفر کرده و توسط قاچاقچیان انسانی که در شهرهای مرزی فرانسه مستقل هستند، با وسیله نقلیه به داخل این

کشور قاچاق شدند.» پولیس افزوده است که مظنونان بازداشت شده شامل شهروندان افغان، عراقی، کردی و ایتالیایی می شوند.

مرتبط: آلمان؛ قاچاقچیان ده‌ها پناهجو را در برف و سرما رها کردند

یکی از این حلقه های قاچاق انسان در شهر باری در جنوب ایتالیا موقعیت داشته و برای برخی از مهاجران و اقامت شان اسناد جعلی نیز تهیه می کرد. حلقه های دیگر در شهرهای میلان و تورین در شمال ایتالیا و یک حلقه نیز در شهر ونتیمیلیا در نزدیکی مرز فرانسه بوده است.

یکی از مظنونان در ایستگاه قطار و هنگام انتقال غیرقانونی مهاجران به فرانسه بازداشت شده است به گفته مقامات، شماری از مظنونان در این روند با دادن قراردادهای کاری جعلی به مهاجران کمک می کرده اند که در ایتالیا درخواست اقامت کاری کنند و موفقانه ان را به دست آورند.

این تحقیقات در سال ۲۰۱۸ پس از ورود ۱۰ قایق پناهجویان به ساحل سیراکوز در شرق سیسیل آغاز گردید. این قایق ها از ترکیه و یونان در دریای مدیترانه شرقی حرکت کرده بودند و نه از لیبیا، جایی که سال ها اکثریت مهاجران با کشتی های غیرقابل ردیابی قاچاقچیان راهی ایتالیا شده بودند.

مرتبط: وزیر مهاجرت یونان: قاچاقبران انسان بیش از ۱۰۰ میلیون یورو را از دست داده اند

پولیس گفته که تحقیقات، فعالیت شبکه ای از ایتالیایی ها و خارجی ها را تایید کرده که بیشترشان دارای مجوز اقامت قانونی هستند. بیشتر خارجی های دخیل در این شبکه خودشان نیز حمایت بین المللی یا پناهندگی دریافت کرده اند.

پولیس اضافه کرده که این حلقه "به تسهیل ورود، حمل و نقل و اقامت مهاجران از ایران، عراق، افغانستان و پاکستان اختصاص داده شده بود".

پولیس ایتالیا در مرز با فرانسه گروهی از مهاجران غیرقانونی را متوقف کرده است به گفته مقام های پولیس، یک مظنون در استانه انتقال مهاجران از ایستگاه قطار ونتیمیگیلا به فرانسه بازداشت شد، جایی که یکی از کشورهای مقصد ترجیحی برای قاچاقچیان است. به رانندگان قایق ها برای انتقال هر مهاجر یک هزار دالر پرداخت می شد، در حالی که این مهاجران هر کدام تا هفت و نیم هزار دالر برای رفتن از ترکیه و یونان به ایتالیا به قاچاقچیان انسان پرداخته بودند. مقامات ایتالیایی گفته اند باند قاچاق انسانی که توسط پولیس این کشور در هم شکست، یک "حلقه اساسی ارتباطی در زنجیره گروه های جنایتکار و قاچاقچی انسان در ترکیه و یونان بود."

از بامیان تا اوپسالا؛ مبارزه آزاد برای همپذیری و ادغام اجتماعی

شعیب کرار اکرمی یکی از هزاران پناهجوی افغان در سویدن است که برای همپذیری و ادغام اجتماعی تلاش می کند. او در رشته ورزشی "مبارزه آزاد" چهره ای دیگر از مهاجران افغان را در این کشور اروپایی به نمایش می گذارد.

حدود دو ماه از بامیان تا سویدن را در راه بود تا زندگی بهتری را در آرامش و امنیت بسازد. اما به اروپا که رسید، با بی سرنوشتی و آینده ای مبهم مواجه شد.

شعیب کرار اکرمی در افغانستان رشته ورزشی "موی تای" را تمرین می کرد. اما در سویدن مبارزه آزاد یا "ام ام ای" را شروع کرد. هرچند در رشته ورزشی اش خوش درخشیده، اما نمی تواند به عنوان مبارز ملی از سویدن رقابت کند؛ چراکه هنوز یک پناهجو است.

مثل بسیاری از دیگر جوانان پناهجو در سویدن اقامت موقت یک ساله دریافت کرده؛ اقامتی مشروط به اشتراک در دوره های تحصیلی، کارآموزی و در نهایت یافتن کار و پرداختن مالیات.

از زمانی که به سویدن پا گذاشته، همیشه سخت تمرین کرده تا به جامعه میزبان نشان بدهد که پناهجویان نیز می‌توانند موفق باشند. وی در مصاحبه‌ای با رسانه همکار دویچه وله «مهاجرنیوز» گفت: «می‌خواهم این را ثابت کنم که ما افغان‌ها هم می‌توانیم مثل بقیه ورزش کنیم. می‌خواهم چهره مثبتی از پناهجو و مهاجر افغان نشان بدهم.»

وی حالا به عنوان یک **مبارز حرفه‌ای برای باشگاهی سویدنی** وارد رینگ می‌شود: «حالا که شخصی رقابت می‌کنم، هدف اصلی ام پول نیست. می‌خواهم برای کشورم افغانستان افتخار آفرینی کرده و مهاجران را در اروپا خوشحال کنم.»

حتی بیشتر از پولی که برای مبارزه‌اش می‌گیرد را برای تمرین و آماده‌گیری مصرف می‌کند، اما هدفی در پیش دارد: «هدفم این است که از طریق ورزش هم‌پذیری و وحدت اجتماعی را در جامعه سویدن تقویت کنم.»

محاکم آلمان هزاران پاسخ منفی به پناهجویان افغان را لغو کرده اند

محاکم اداری آلمان هزاران پاسخ منفی اداره مهاجرت به تقاضای پناهندگی افغان‌ها را لغو کرده اند. براساس یک گزارش تازه حدود ۶۰ درصد از پرونده‌های رد شده‌ای که به محکمه مراجعه نموده اند، از محکمه جواب مثبت دریافت کرده اند.

© picture-alliance/dpa/D. Karmann

براساس یک گزارش رسانه‌ای، محاکم اداری این کشور در نه ماه نخست سال جاری ۵۶۴۴ تصمیم منفی اداره مهاجرت به تقاضای پناهندگی افغان‌ها را لغو کرده اند. روزنامه‌های گروه رسانه ای "فونکه" روز پنجشنبه گزارش دادند که از میان ۹۵۵۷ دوسیه‌ای که برای تجدید نظر به محکمه ارجاع داده شده اند، ۱/۵۹ درصدشان موفق شده اند.

این آمار از پاسخ حکومت فدرال به یک پرسشنامه فراکسیون حزب چپ در بوندستاگ یا پارلمان آلمان برآمده است. این حزب معلومات این پاسخنامه را در اختیار این رسانه‌ها قرار داده است.

اولا یلپگه، سیاستمدار حزب چپ آلمان به این روزنامه‌ها گفت: «اگر بیشتر از ۵۰ درصد از تصمیم های اداره مهاجرت فدرال پس از بررسی های قضایی نادرست باشند، این یک نتیجه غیرقابل قبول است». وی اضافه کرد: «در این زمینه باید تجدید نظر صورت گیرد». وی خواستار این شد که اداره مهاجرت و پناهندگی فدرال تصمیم های نادرستش را به تنهایی بازنگری و تصحیح کند تا بار کار اضافی از روی محاکم اداری برداشته شود.

براساس این گزارش در ۳۷۷۸ مورد دیگر از شکایت های پناهجویان افغان از تصمیم اداره مهاجرت حل و فصل شده یا مربوط پروسه دوبلین می‌شده است. در چنین مواردی، قبولی یا رد درخواست پناهندگی سمطرح نیست، بلکه در مورد صلاحیت رسیدگی به درخواست پناهندگی توسط کشور عضو اتحادیه اروپا تصمیم گیری می شود.

اخیرا خشونت ها در افغانستان به میزان قابل توجهی افزایش یافته است؛ اگرچه شورشیان طالبان و حکومت افغانستان در حال حاضر در دوحه پایتخت قطر برای صلح مذاکره می کنند، اما در هفته‌های اخیر در دو حمله بر مراکز آموزشی و حملات راکتی به کابل پایتخت این کشور بیش از ۵۰ نفر کشته شده اند.

تقلا برای آینده روشن؛ زنان بی‌جاشده در قندهار آموزش‌های حرفه‌ای فرا می‌گیرند

یک مرکز درس‌های حرفه‌ای برای زنان بی‌جاشده و کم‌بضاعت در قندهار ایجاد شده است. در این مرکز ۱۲۰ زن در حال فراگیری درس‌های خیاطی، آرایشگاه و کوریشنیل هستند. این زنان می‌گویند، آموزش حرفه در زنده‌گی آنان تغییری مثبت ایجاد کرده است و اکنون آن‌ها می‌توانند نیازهای اقتصادی خود و خانواده‌هایشان را به رفع کنند. آنان بیش‌تر درآمدشان را صرف تعلیم فرزندان‌شان می‌کنند. ریاست امور زنان قندهار می‌گوید که هم اکنون نزدیک به ۲۰ هزار خانواده بی‌جاشده در ۱۰ ولسوالی قندهار زنده‌گی می‌کنند و بیش‌ترشان با مشکلات گسترده‌ای روبه‌رو هستند. به گفته مسوولان در این ریاست، هرچند سهولت‌ها برای زنان قندهاری در مقایسه با گذشته کم‌تر شده است، اما این نهاد به کمک برنامه‌های بدیل معیشت و مهاجرت غیرقانونی زمینه آموزش‌های حرفه‌ای برای زنان را فراهم می‌کند. زنان قندهاری اما از حکومت می‌خواهند که جدا از فراهم کردن زمینه اشتغال‌زایی، به حقوق آنان در جریان روند صلح توجه و روی آنان در روند پس‌اصلاح حساب کند.

هرچند قندهار از ولایت‌های درجه اول کشور شمرده می‌شود، اما زنان در این ولایت از کم‌ترین سهولت برخوردار اند. اکنون ریاست امور زنان قندهار می‌گوید که زمینه آموزش حرفه را برای ۱۲۰ زن در این ولایت فراهم کرده است. رقیه اچکزی، رییس امور زنان قندهار، به روزنامه ۸ صبح گفت که با وجود کمبود سهولت برای زنان در این ولایت، برنامه‌های کسب حرفه، برای این زنان مفید بوده است. وی افزود که هرچند امکانات برای زنان در قندهار به سختی فراهم می‌شود، اما آنان توانسته‌اند با استفاده از برنامه‌های «بدیل معیشت» و «کاهش دادن به مهاجرت غیرقانونی» زمینه‌های آموزش حرفه را برای زنان در این ولایت را کنند.

بانو اچکزی افزود که در کنار آموزش حرفه برای زنان بی‌جاشده در قندهار، ریاست امور زنان در بخش زراعت نیز کارهایی انجام داده و یک بار برای بیش‌تر زنان در این ولایت زمینه آموزش استفاده از فارم مرغ‌داری، دام‌داری و گل‌خانه را فراهم کرده است. براساس آمارهای ریاست امور زنان قندهار، هم اکنون نزدیک به ۲۰ هزار خانواده بی‌جاشده در قندهار زنده‌گی می‌کنند و بیش‌تر این خانواده‌ها با مشکلاتی روبه‌رو اند. به گفته مسوولان، آموزش حرفه برای زنان سبب می‌شود که برای بیش‌ترشان زمینه کار فراهم شود و بتوانند مشکلات اقتصادی خانواده‌های‌شان را برطرف کنند. گفتنی است که زنان بی‌جاشده بیش‌تر از ولسوالی‌های قندهار و ولایت‌های ارزگان و هلمند به شهر قندهار آمده‌اند. افزون بر این، مهاجران زن نیز کسانی‌اند که در پاکستان زنده‌گی می‌کردند و به تازه‌گی به این ولایت برگشته‌اند.

برخی از این زنان می‌گویند که آموزش حرفه توانسته است تغییری مثبت در زنده‌گی آنان به وجود آورد. به گفته آن‌ها، زنان بی‌جاشده، مهاجر و کم‌بضاعت اکنون اقتصادشان را تقویت می‌کنند و به کمک نیازمند نیستند. سونا، زن ۲۵ ساله که به دلیل درگیری به مرکز قندهار بی‌جا شده است، می‌گوید که در حال حاضر مصروف آموزش خیاطی در این مرکز است. او افزود که بنا بر مشکلات اقتصادی، ترجیح داده است حرفه

خیاطی را یاد بگیری و نیازهای خانواده‌اش را تأمین کند. سونا می‌گوید که آموزش‌های خیاطی را در شهر قندهار پی‌گیری می‌کند و کارهایش را در خانه انجام می‌دهد. او حالا توانسته است در کنار مردان خانواده، نیازهای مالی‌اش را با اتکا بر کار خودش تأمین کند.

برخی از زنانی در این مرکز که از مهاجرت برگشته‌اند، نیز آموزش‌ها را فرا گرفته‌اند. سلما و حجانی، زنان قندهاری‌اند که در این مرکز آموزش می‌بینند. به گفته آنان، وضعیت نابه‌سامان کشور سبب شده است که زنان به کار روی آورند و برای تأمین نیازهای غذایی و پوشاک خانواده‌هایشان تلاش کنند. این زنان می‌گویند که با فراگیری حرفه در این مرکز، می‌توانند افزون بر آینده فرزندان‌شان، آینده دیگر کودکان را نیز بهتر سازند، زیرا پول به دست آمده از کارشان را صرف نیازهای تعلیم کودکان‌شان می‌کنند. زنان قندهاری توقع دارند که حکومت به آنان بیش‌تر توجه کند تا بتوانند نیازهای خانواده، به ویژه فرزندان‌شان را تأمین کنند.

این زنان هم‌چنان می‌گویند که در حال حاضر می‌توانند به حکومت در روند صلح کمک کنند. مریم، یکی از این زنان می‌گویند که نیاز است سهم زنان قندهاری در روند صلح در نظر گرفته شود، زیرا اکنون آنان می‌توانند در روند پس‌اصلاح نقش اساسی‌ای ایفا کنند. این زنان از طالبان نیز می‌خواهند که روند صلح را تعقیب کنند تا زنان افغان بیش از این فشار سرپرستی را متحمل نشوند. با این‌همه، خشونت‌ها هنوز در

برخی از نقاط قندهار ادامه دارد و شمار بی‌جاشده‌گان در این ولایت با گذشت هر روز افزایش می‌یابد. ریاست امور زنان قندهار پیش از این در پیامی به مناسبت روز جهانی زن گفته بود که افزون بر جنگ‌ها، فشارها بالای زنان در این ولایت افزایش یافته است و درصدی خشونت‌های خانوادگی نیز بیش‌تر شده است. گفتنی است که سنتی بودن جامعه از موانع اصلی فراراه زنان افغان شمرده می‌شود.

جایزه نانسن پناهندگان به مربی ورزش افغانستانی در ایران تعلق گرفت

برای اولین بار بعد از ورود پناهندگان به کشور، جایزه نانسن پناهندگان سال ۲۰۲۰ در منطقه آسیا، به مربی ورزش و مشاور جوانان تبعه افغانستانی در ایران تعلق گرفت.

به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا)، مراسم تقدیر از خانم ##رزما_غفوری_پناهنده_افغانستانی، #مربی_ورزش و مشاور جوانان در جمهوری اسلامی ایران با حضور مدیر کل امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور ایران، نماینده دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان و تعدادی از سفرای کشورها و سازمان‌های بین‌المللی به صورت مجازی برگزار شد.

محمودی مدیر کل امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور ایران گفت: برنامه جایزه نانس در سال ۱۹۵۴ میلادی به نام برنده جایزه نوبل فریتیوف نانس دانشمند نروژی که طی سالهای ۱۹۲۰-۱۹۳۰ میلادی اولین کمیسر عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان در جامعه ملل بودند پایه گذاری و به فرد، گروه و یا سازمانی غیر دولتی که خدمات برجسته و مؤثری در حمایت از پناهندگان، بی جاشدگان و افراد بی تابعیت ارائه می کنند اعطا می شود و در این راستا برای اولین بار پس از ورود پناهندگان به کشور، خانم رزما غفوری از پناهندگان افغانستانی ساکن استان فارس یکی از این افراد است که در راستای خدمات جمهوری اسلامی ایران و با حمایت های انجام شده توانسته اند با انگیزه و مشارکت جدی در قالب پروژه های جامعه محور در ترغیب کودکان لازم التعلیم پناهنده برای تحصیل و ثبت نام در مدارس دولتی و همچنین تشویق جوانان پناهنده به سمت فعالیت های ورزشی خدمات شایان توجه ای ارائه کنند که خدمات نامبرده قابل تقدیر و به عنوان برنده جایزه نانس پناهندگان در منطقه آسیا انتخاب شده است.

مدیر کل امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور ایران نیز ضمن بیان اینکه خانم رزما غفوری تنها پناهنده موفق در ایران نبوده افزود: با توجه به حضور میلیونی پناهندگان در سراسر کشور ایران، پناهندگانی با توانمندی های متفاوت در زمینه های گوناگون همچون تدریس در دانشگاه ها اشتغال به تحصیل در دانشگاه های کشور به عنوان نخبگان علمی و... مشغول به فعالیت هستند که با سرمایه گذاری و برنامه ریزی مناسب کشور افغانستان، می توانند گزینه های خوبی در روند بازسازی افغانستان محسوب شوند.

وی اعلام کرد: جمهوری اسلامی ایران به عنوان یکی از کشورهای عمده میزبان گسترده ترین وضعیت پناهندگی در جهان بیش از ۴ دهه از خیل عظیمی از پناهندگان به ویژه در حوزه های آموزش، بهداشت و درمان و معیشت آنان بدون هیچ تبعیضی و همانند شهروندان ایرانی میزبانی و خدمات رسانی کرده است و آنان با مشارکت فعال در حوزه های فرهنگی، ورزشی، اجتماعی و... به فعالیت می پردازند و توسط جمهوری اسلامی ایران مورد حمایت قرار می گیرند.

محمودی اظهار داشت: سازمان های بین المللی فعال در حوزه پناهندگان همچون کمیساری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان بخش کوچکی از این برنامه ها را حمایت می کنند، البته افزایش نیازهای روز افزون پناهندگان از یک سو، تشدید اقدامات قهری یکجانبه، اعمال تحریم های غیر انسانی و همچنین شیوع بیماری **کرونا** از سوی دیگر، ظرفیت حمایت جمهوری اسلامی ایران از پناهندگان را به صورت جدی خدشه دار نموده است.

مدیر کل امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور ایران خاطر نشان ساخت: ما شاهد افزایش سرسام آور هزینه ها به ویژه در حوزه بهداشت و درمان در زمان **#شیوع کرونا** هستیم و میان هزینه های مستقیم و غیرمستقیم جمهوری اسلامی ایران با کمک های بین المللی هیچ گونه تناسب معقولی وجود ندارد و همانند سنوات گذشته، جمهوری اسلامی ایران ضمن اطلاع رسانی، **#ارائه آموزش** های لازم و

توزیع اقلام بهداشتی و حفاظت شخصی، از هیچ تلاشی برای بیماری یابی و تضمین #دسترسی یناهندگان به خدمات دارویی و پزشکی کافی فروگذار نکرده است.

خبرنامه